

[Stensballe.]

sagde, at man ikke saadan kunde svinge, maa jeg dertil sige, at det er kun de særlige Vejarbejder, Ministeren og Centraladministrationen har haft Indflydelse paa, og den Indflydelse faar de ogsaa paa de Arbejder, der er i Gang; men man kan jo godt holde op med noget, hvis det bliver den almindelige Opfattelse, at Landet under de ændrede økonomiske Forhold ikke har Raad dertil.

H. P. Jensen: I en Tid, hvori der stilles store Krav til Samfundet, er det naturligt, at man ser sig om for at finde Vej ud, men den Maade, hvorpaa man vil gaa frem her, synes dog at være noget af det mærkeligste. Jeg kan ganske tiltræde de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte angaaende Forelæggelsen af ensartede Forslag i begge Rigsdagens Ting paa samme Tid. Dernæst synes det ogsaa underligt, at vi allerede nu faar et Ændringsforslag til en Lov, der er vedtaget den 28. April i dette Aar, altsaa den 28. April 1931. Det er ikke alene uhørt, men det er ogsaa i høj Grad uheldigt, thi naar en Lov er vedtaget, begynder Borgerne at indrette sig derefter — i dette Tilfælde er det særlig de kommunale Raad, Sogneraad, Byraad og Amtsraad. Lige som man faar begyndt paa dette Arbejde, stilles der saa et Forslag, hvorefter Loven i sin Hovedkarakter skal ændres. Naar man stiller dette Forslag og samtidig hævder, at man ude omkring har Brug for en Nyordning, vil jeg dog herfra sige, at Amtskommunerne ikke har Grund til at beklage sig. Det synes at fremgaa af de Forhandlinger, der i de sidste Aar er ført i Amtsraadene ved Behandlingen af Vejbudgetterne, at der har været Midler til Raadighed til det almindelige Vejarbejde saavel som til Udvidelser. Og det er nu en Gang saadan, at det er af Betydning, at der kan sættes ekstraordinære Arbejder i Gang. Det, der staar som den største Hindring for en Stabilisering af Forholdene rundt omkring i Kommunerne, er den store Arbejdsløshed, og denne Arbejdsløshed maa aflastes ved, at man sætter nye Arbejder i Gang. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Stensballe) udtalte noget om, at Landbruget i Sommer har manglet Arbejdskraft. Jeg vilde dog gerne vide, paa hvilken Egn i Landet det har været Tilfældet. Paa de Egne, jeg kender, har der ikke været Mangel paa Arbejdskraft, desværre har der været rigelig Arbejdskraft. Jeg tror nu ogsaa, at dette nærmest maa betragtes som et

Slagord, for hvis der virkelig er blevet gjort noget for at faa Arbejdskraft, har der sikkert ogsaa været tilstrækkelig at faa fat i, derom er der neppe Tvivl.

Vedligeholdelse, sagde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, maa være det vigtigste, ikke nye Arbejder, og han anførte som Motivering derfor de daarlige Tider, vi er inde i. Her vil jeg gerne have Lov til at sige, at hvis man i daarlige Tider ikke sørger for Arbejde, for Beskæftigelse, bliver Tiderne aldrig bedre. Det er gennem Arbejde, gennem Beskæftigelse, Tiderne skal bedres, og derfor er det af den allerstørste Betydning, ogsaa for Kommunestyret, at vide, at der er Midler til at sætte nye Arbejder i Gang. Det er meget bedre for et Kommunestyre at give Folk Arbejde end at henvise dem til Hjælpekassen, og jeg kan derfor ikke rigtig se Berettigelsen af det Lovforslag, der er fremsat her. Jeg synes, at ved det, vi vedtog for et halvt Aar siden, gik vi den rigtige Vej, og jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man vil begynde at revidere denne Vedtagelse allerede paa nærværende Tidspunkt.

Ser vi paa det andet Lovforslag, der stilles, Forslaget om Benzinafgiften, hvorefter Motorkøretøjer skal have en yderligere Belastning paa ca. 10 Mill. Kr., maa man sige, at det er en underlig Maade at hjælpe Erhvervene paa. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde ganske vist, at det var ikke sikkert, at det blev 10 Mill. Kr., det afgang af Finansministeren, som efter Forhandling med Finansudvalgene fastsætter Afgiftens Størrelse. Men saa synes jeg ogsaa, at Forslaget er lidt hen i Vejret. Der staar ganske vist „indtil 10 Ø.“ i Stedet for „7“, men det vilde dog være rigtigt, hvis man vil have noget bestemt frem, at sætte et bestemt Tal, for ellers vil det igen betyde Uvished, og intet er saa ubehageligt som Uvished. Det er vist hævet over enhver Tvivl, at der gennem Afgiften paa Nyttøkørselen allerede er lagt store Byrder paa Erhvervene, og disse Erhverv kan neppe bære en yderligere Forhøjelse af Benzinafgiften. Man vil maaske nok komme og sige: Ja, men det kommer de heller ikke til, for det bliver Selskaberne, der kommer til at bære den. En saadan Tale tror jeg ikke har meget paa sig, saa længe Benzinen staar i den Pris, som den staar i for Tiden, og heller ikke under Hensyn til Valutamisøren er der nogen Sandsynlighed for, at den forøgede Benzinafgift vil blive baaret af Selskaberne. Nej, den